

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De peccatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

némque timere; aut quantam, si bene collocaveris, remunerationem à DEO expectare possis; quàmque adeò novos animos concipere debeas ad eadem talenta, quàm optimè poteris, in tuam, proximique salutem impendenda. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quis sit modus ille optimus prædicta talenta collocandi, nimirum si nihil aliud cogitaveris, locum aut operatus fueris, quàm quod DEUS vult, quo modo vult, & quia vult, id est, si semper occupatus sis in ijs rebus, quæ obedientia præscribit; sed & modum, qui tibi vel à Superioribus, vel à regula præscribitur, sedulo observaveris; nihil aliud in tali exercitio, quàm solum DEI beneplacitæ ultimæ quæsieris.

Considera II. Quàm facilis sit hic modus, sive illi gratia sive auxiliorum à DEO offerendorum copiam & efficaciam sive sociorum cooperantium exempla, sive præmij præsentium magnitudinem consideres.

Considera III. Quid te potissimum ab hoc modo abstinendo hætenus impedièrit, & quomodo vel nunc tale impedimentum toto animi conatu remove velis. Cogitandum ad Christum repetendo assidue tum illud Davidis Psal. 115. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? tum illud servi Matth. 18. Domine, patientiam habeam in me, & omnia reddam tibi.* Vide, si placet, Ambrosii in notula p. 2. Medit. 185. fol. 486.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 25. & illa maxime verba perpendantur: igitur ad profectum ferveas, quia mercedem laborum in brevi recipies, nec erit tunc amplius tibi dolor in finibus tuis? Modicum nunc laborabis, & magna requiem, imò perpetuam lætitiã invenies.

Pro prima Die.

MEDITATIO II.

Scopus.

Seria detestatio peccatorum antiquorum, & Sita inchoatio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de filio prodigo, quam D. Lucas
 15. sequentibus verbis describit: Homo quidam habet
 tres filios, & dixit adolescentior ex illis Patri: Pater, da
 mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. Et divisit il-
 li substantiam; Et non post multos dies congregatis omni-
 bus adolescentior filius peregrè profectus est in regionem lon-
 ginquam, & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxu-
 riosè. Et postquam omnia consummasset, facta est fames
 valida in regione illa, & ipse cepit egere. Et abiit, & ad-
 iungit uni Civium regionis illius, & misit illum in Villam
 suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem su-
 um de siliquis, quos porci manducabant: & nemo illi dabat.
 Et cum reversus dixit: quanti mercenarij in domo Pa-
 tris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! sur-
 gens, & ibo ad Patrem meum, & dicam ei: Pater peccavi
 in Calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius
 tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens
 abiit ad Patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit
 illum Pater ipsius, & misericordiâ motus est, & accurrens
 incidit super Collum ejus, & osculatus est eum. Dixitque
 ei filius: Pater peccavi in Calum, & coram te, jam non
 sum dignus vocari filius tuus: Dixit autem Pater ad servos
 suos: Cito proferte stolam primam, & induite illum, & date
 sandalium in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus: &
 adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus,
 & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & revi-
 vit, & perierat, & inventus est. Et ceperunt epulari. Erat
 autem filius ejus senior in agro, & cum veniret, & appro-
 pinquaret domui, audivit Symphoniam, & chorum: & so-
 cipit unum de servis, & interrogavit, quid hæc essent? Isque
 dixit illi: Frater tuus venit, & occidit Pater tuus vitulum
 saginatum, quia salvum illum recepit. Indignatus est au-
 tem, & volebat introire. Pater ergo illius egressus cepit ro-
 gare illum. At ille respondens, dixit Patri suo: Ecce tot
 annis servo tibi, & nunquam mandatum tuum præterivi,
 & nunquam dedisti mihi badum, ut cum amicis meis epu-
 larer: sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substan-
 tiam

ziam suam cum meretricibus, Senit, occidisti illi vitulum
saginatam. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum
omnia mea tua sunt: epulari autem, & gaudere oportet
quia frater tuus hic mortuus erat, & revixit, perit
inventus est.

Confidera II. Quàm bene tota hæc Parabola tibi con-
niat, imò quot partibus tua stultitia Parabolici huius
stultitiam excedat, sive Patrem, quem reliquisti confidens
sive substantiam, quam dissipasti, puta, inspirationes, gra-
tia supernaturalia, virtutes, gratiam, merita &c. amittas
sive meretrices, quibus adhæcisti, scilicet mundanas
nales cupiditates perpendas, sive ipsorum peccatorum,
toto discessus tui tempore commisit, multitudine
gravitatem spectes.

Confidera III. Quem fructum ex omnibus hisce pec-
tuis reportaris, an non æqualem filio prodigo? ut
perpetua fame & concupiscentia turpium voluntatum
tus fueris, & his ipsis voluptatibus velut siliquis peccato-
animum tuum pascere desideraris, nec tamen unquam
illas satiari poteris, sed exclamare cum Salomone
sis Eccl. 2. *Cumque convertissem me ad universa opera
fecerunt manus mea, & ad labores, in quibus frustra
veram, & in omnibus vanitatem, & afflictionem.*
Vide ergo, an non æquum sit, ut cum filio prodigo
versus dicas: *Quanti mercenarij (id est, Religiosi
rici DEO fideliter servientes) in domo Patris mei
panibus (id est, veris & solidis consolationibus) ego
hic fame pereco. Surgam, & ibo ad Patrem meum.*
loquium ad SS Patronos, ut facilem tibi ad Patrem
um suis Suffragiis obtineant.

Punctum II.

Confidera I. Quanto cum gaudio & charitate rediens
lius prodigus à Patre suo exceptus sit, nam 1. Misericorditer
motus est. 2. Accurrit. 3. Cecidit super collum ejus.
sculatus est eum. 5. Stulam & calceamenta profert
6. Convivio pingui eum adhibuit. 7. Symphoniam
præcepit. 8. Contra fratris invidiam & murmurationem
fendit. quæ omnia manifesta sunt indicia singularis
ex tali reditu conceptæ.

Confidera II. Quàm multis partibus felicior reditus tuus futurus, maximè si stolam gratiæ, quam tibi circumdare; convivium securæ mentis, aut etiam Eucharistiæ, ornameta cælestium donorum, quæ tibi paravit &c. perpendas; quanto majus item gaudium non tantùm cælesti Patri & Christo, B. V. & Sanctis, sed etiam Domesticis, Externis. Delectis, & tibi ipsi ex tali tua reversione sit exortiturum, ut verè applicari possit illud Luc. 1. *Multi in natiuitate ejus (& reversione) gaudebunt.*

Confidera III. Quantos stimulos hæc omnia tibi addere possint, & debeant ad hoc propositum tuum quàm celerrimè, perfectissimèque exequendum, ut, qui hactenus tantam, quantum in te erat, tristitiæ materiam DEO, SS. & proximo credidisti, deinceps offensam talem multiplicato gaudio emendes. Colloquium ad B. V. illud S. Augustini cum latronis usurpando: *Per te accessum habeamus ad filium, ô Maria inuentrix gratia, genitrix Vita, mater salutis, ut te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud Deum integritas tua culpam nostram corruptionis, & humilitatem DEO grata nostra Geniam impetret Sanitatis.*

Punctum III.

Confidera I. Quàm grato animo Filius hic prodigus tantum Patris sui beneficium & favorem agnoverit, quantâ charitate deinceps cum profecutus sit; si enim juxta Christi sententiam Lucæ c. 7. cui plus dimittitur, plus diligit, quantum diligere debebat, cui tam multum remissum est? quàm cau-
tu deinde fuerit in omnibus occasionibus vitandis, per quas prius seductus, & in tanta mala præcipitatus fuerat.

Confidera II. Quomodo magis tu hæc omnia præstare debes, utpote qui, sicut plura longè & graviora peccata commiseras, ira majus etiam in eorum remissione beneficium accepisti, atque adeò majorem quoque gratias agendi, & diligendi obligationem contraxisti.

Confidera III. Quomodo huic tuæ obligationi satisfacere, & vel hinc occasionem & causam perfectissimæ vitæ instituendam sumere velis. Colloquium ad Christum, & æternum Patrem, illud frequenter repetendo: *Pater, peccavi in car-*
num,

lum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.

Vide Spinolam p. 2. Med. 163. fol. 420.

Legatur ex lib. 3. de Imit. c. 5. & illa verba maxime perpendantur: nihil sic timeas, sic vituperes, & fugias, nisi peccata tua, quæ magis displicere debent, quàm qualibet rerum damna.

Pro prima Die.

MEDITATIO III.

Seu

Si magis placet, Consideratio de Radice peccatorum, seu Concupiscentia.

Scopus.

CONCUPISCENTIÆ ERADICANDÆ
PROPOSITVM.

Punctum I.

Confidra I. Parabolam de divite horrea, & zellis, quam S. Lucas c. 12. sequentibus verbis describit: *Hic unus eorum dicitur, qui habebat multas horreas, & zellas, & intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo, qui congregem fructus meos? & dixit: Hoc faciam, destruas horrea mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia, quia ta sunt mihi, & bona mea, & dicam anima mea: habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, & bibe, & epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte hac animam tuam repetunt à te: qua autem parabis, ut non erunt?*

Confidra II. Quis sit Scopus per hanc parabolam, & isto intentus, videlicet, ut doceret, quàm vana esset concupiscentia temporalium bonorum concupiscentia, quàmque adeo in viribus è corde eijcienda, ideò enim mox post abiectionem parabolam adjecit: sic est, qui sibi thesaurizat, & non est dives.

Confidra III. An non in te quoque fuerit similitudo concupiscentia, pro qua adimplenda tot inanes iniquitates, & sollicitudines gesseris; an non illis meritò annuntia-

meris, de quibus S. David Pl. 38. dixit, *universa vanitas
vanis homo vivens; in imagine pertransit homo, sed & fru-
enturbatur; thesaurizat, & ignorat, cui congregabis*
Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quantorum malorum radix fuerit huic di-
concupiscentia, & abundantia bonorum & voluptatum
temporalium, nimirum omnium illorum vitiorum, quæ ex
convijs, nimio potu & cibo oriri solent.

Confidera II. An non similes effectus in te quoque produ-
hujus vel illius rei, quam tam inordinatè hæcenus ap-
peristi, concupiscentia? an non omnium aut plerorùmque
vitiarum & imperfectionum tuarum causa & origo extite-
rit? Unde bella & lites in vobis? nõne ex concupiscentijs
vitijs, quæ militant in membris vestris.

Confidera III. Si neminem in domo tua patereris, qui pa-
turbarer inter domesticos, variæque & gravia tibi ac il-
ludama crearet, an non æquissimum sit, ut tam noxiam
concupiscentiam ex animo tuo penitus eijcias, memor
mentissimæ illius doctrinæ ab Authore lib. de imit. 3. c. 27.
his verbis: Juvat igitur, non quælibet res adepta, & de-
ex corde radicitus: Crede ergo dictum tibi à DEO, quod
Sara Gen. 21. Abrahamo dixit: Eijce ancillam hæc
(concupiscentiam) & filium ejus (id est inordinatum amo-
Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio DEVS hunc divitem
concupiscentia sua avertere conatus sit, nimirum illis ver-
bis: *Stulte hæc nocte animam tuam repetent à te, & qua-
erunt? quasi diceret, cur fili mi quæris vani-
tatem, & mendacium, & non potiùs desideras verum & æter-
num bonum? cur siti animæ tuæ extinguendæ eligis guttam
temporariam ex lacuna sordidarum voluptatum haustam, & non
potius os animæ tuæ fonti vivo, & puteo aquarum viventium
applicas? cur amas bona, quæ quotidie peribunt, & cum
peribis & tu peribis millies, & non potiùs amas æternum bo-
num, ut æternùm beatè vivas, & interim bene vivas? cur a-*

mas bona, quæ indigent bono, & non potius diligis bonum quod affluit bonis? cur amas bona, quæ nolunt a te amari & non potius amas eum, quem omnia volunt amare? cur amas formas, quæ te deformant, & non potius amas eum, quæ si amaveris, faciet te formosum? cur amas bonum, quod alius amet, invides, aut irasceris, & non potius amas bonum quod, ut omnes ament, optabis & gaudebis?

Confidera II. Quàm efficax sit hoc medium, ut patet in aliis multis expertus est Rollandus, qui, postquam diu in tegrum in delicijs consumpsisset, tandem noctu ad se reversus cogitavit: & quid mihi relictum est ex his omnibus delicijs, quæ hodie percepi? an non, quòd de die hoc modico, idem olim de tota vita iudicaturus sum? Cur ergo in illa, vagaris per creaturas, quærens bona animæ & contempsisti quære unum bonum, in quo est omne bonum, & sufficiens? Exit & sequenti die Religionem ingressus est.

Confidera III. Quomodo tu quoque idem medium adhibere velis, & vel hodie ita omnibus renuntiare, ut cum sanctis Apostolis dicere possis illud Matth. 19. *Eccce reliquimus omnia &c.* Colloquium ad Christum frequenter videtur S. Augustini l. 10. c. 27. repetendo, *serò te amavi, & christudo tam antiqua & bona, serò te amavi.* Ecce non eras, & ego foris, tecum eras, & tecum non eram. Item Iud S. Davidis Ps. 72. *quid mihi est in celo, & à te, qui sedes super terram, Deus cordis mei, & pars mea Domini aeternum.* Vide Spinolam p. 2. Medit. 153. fol. 351.

Legatur ex lib. de imit. 3. c. 32. & illa maxime verba perpendantur: Tene breve, & consummatum verbum, mitte omnia, & invenies omnia; relinque cupiditatem, & venies requiem.

Pro prima Die.

MEDITATIO IV.

DE MORTE JUSTORUM ET
PECCATORUM.

Scopus.

Propositum se bene præparandi ad mortem.